

retrocés en polítiques socials. Ni en educació, ni en sanitat, ni en serveis socials. (*Aplaudiments*) ;Els queda clar? Eixa és la qüestió fonamental. I en això estem tots d'acord.

I en ningun cas s'ha dit que se facen retallades en sanitat. Això és una tergiversació que vostés han fet d'una manera de molt mala fe.

Ací no n'hi haurà ni un pas enrere de tot el que hem avançat, i que el president ho acaba de resumir, que ha millorat sensiblement la vida dels valencians i valencianes. I, insistisc, ni en sanitat, ni en educació, ni en serveis socials, ni en dependència. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

Escoltarem la pregunta del senyor Emigdio Tormo.

El senyor Tormo Moratalla:

Presidente.

Molt honorable president de la Generalitat.

Desde el más profundo respeto institucional, que es el mismo que ha exhibido el síndico de mi partido que usted no ha querido entenderlo.

Y toda vez que no ha contestado ni a la primera ni a la segunda de las preguntas, le hago la siguiente: salvo error u omisión, que creo que va a ser que no, usted es accionista de un importante grupo mediático de esta comunidad. Salvo error u omisión, que creo que no, el Instituto Valenciano de Finanzas, que es una institución de derecho público dependiente del gobierno de la Generalitat, ha condonado, es decir, perdonado el 70 % del dinero que le debía el grupo mediático suyo a las arcas públicas. Es decir, ha regalado el dinero de todos los valencianos... a su grupo mediático.

Señor *president*, desde el más profundo respeto institucional que también ha exhibido el líder de mi partido, ¿a usted le parece esto ético? Señor *president*, desde el más profundo respeto institucional que también ha exhibido el líder de mi partido, ¿a usted le parece esto estético?

Gracias, muy amable. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyor Tormo.

Contestarà el conseller d'hisenda.

Senyor Soler, té vosté la paraula.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Partim d'una evidència: el senyor president no és accionista del grup del qual vosté està parlant, en absolut. No és accionista. I, per tant, ¿de què estem parlant? No és accionista.

Per altra banda, tota l'operació que ha fet l'IVF estava enganxat de peus i mans perquè estos senyors en l'època seua van sindicat el crèdit i, per tant, el que havia de fer l'IVF no podia separar-se del que havia decidit els principals creditors.

Per tant, el que hem fet és salvar la camisa d'una mala gestió d'estos senyors, la mala camisa, un 30% hem rescatat, perquè si no, ho haguérem perdut tot. (*Aplaudiments*)

I perdó, ¿parlem de transparència? ¿En quin moment el senyor president de la Generalitat ha amagat que era accionista de Pecsca? De Pecsca. ¿De Pecsca! (*Veus*) Amb l'1%. ¿Per tant, no és accionista...! ¿Per tant no és accionista de la societat que ha estat en (*inintel·ligible*) ... de l'IVF! ¿Per tant, no és accionista! (*Veus*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Perdó, no és accionista ni de Prensa Ibérica, ni de Zeta. ¡Caram! (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies.

Senyories, continuarem en la sessió de control, ara amb la pregunta que formula el síndic del Grup Parlamentari Compromís al president del Consell. Escoltarem la pregunta amb silenci.

El senyor Ferri Fayos:

Ai, mare.

Si has dit tu que s'ha acabat la sessió de control... No sé, ¿els de Vox no van fer sessió de control?

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyor Ferri, vosté pregunte al president del Consell.

El senyor Ferri Fayos:

Gràcies, senyor president.

Abans de començar la meua pregunta, senyor president, sí que m'agradaria fer una reflexió, i és que ací ha hagut una expressió per part d'un diputat un poc *veganofòbica*.

I m'agradaria dir que els vegans també són persones, tenen ànima i, a més, una ànima ben gran que es preocupa pels animals. (*Aplaudiments*) I, per tant, no tornen a definir al govern com a vegà com una cosa negativa perquè no és res negatiu. No és res negatiu. (*Aplaudiments*)

I, després, des del Grup Parlamentari Compromís ens sumem i donem suport a totes les concentracions que n'hi hauran demà per la vaga pel clima, perquè, senyories i senyors, si no fem res contra el canvi climàtic, en uns anys no podrem ni parlar de retallades, no podrem parlar de pensions, no podrem parlar de dependència, no podrem de citricultura, no podrem parlar de res, perquè existirà, no tindrem un altre planeta. Per tant, senyories, tot el suport a les persones que demà es manifestaran. (*Aplaudiments*)

I ara sí, per respecte a esta cambra, jo sí que seré respectuós en esta cambra i li faré la pregunta que he vingut a fer i que li havia anunciat que li faria.

La primera pregunta que li farem des de Compromís en esta legislatura, senyor president, té a vore amb un dels principals problemes que tenen les famílies valencianes, que és l'addicció al joc.

Per a això volem saber quines mesures té previst impulsar el Consell per a lluitar contra la proliferació descontrolada de les cases d'apostes i l'alarmant augment de la ludopatia i, especialment, entre els més joves.

No parem de llegir titulars i estudis molt preocupants. Fa uns dies llegiem que Espanya té la taxa de ludopatia més alta entre els joves de catorze a vint-i-un anys.

Però no cal anar a la premsa. Només cal pegar-se una volta pels nostres barris, pels nostres pobles, per les nostres ciutats i vore com van eixint com a bolets les cases d'apostes i apostes esportives. Especialment en els barris de gent treballadora, els barris que més han patit la crisi i que més patixen de la desigualtat.

Vorem com al seu voltant n'hi ha una enorme maquinària de promoció, una enorme maquinària de promoció amb equips de futbol, amb futbolistes, amb famosos i missatges que criden a jugar, jugar i jugar sense descans.

Vorem que moltes vegades s'instal·len locals d'apostes i de joc prop de centres educatius, prop de les escoles. Vorem que moltes vegades n'hi ha a la porta grupets de gent jove, però si rasquem en el tema trobarem que darrere d'este fenomen n'hi ha de vegades un gran problema.

Trobarem moltes famílies que comencen a sentir la pressió. Que ja no es tracta només de jugar, sinó que darrere n'hi ha una addicció, n'hi ha aïllament, n'hi ha depressions, n'hi ha robatoris, fins i tot a les pròpies famílies per a obtindre diners i continuar apostant.

I ahí és on hem d'intervindre des de l'administració perquè ja estem parlant d'un problema de salut pública.

Altres problemes de salut pública com ho és l'alcohol o com ho és el tabac estan molt regulats. N'hi ha normativa que diu quan se pot vendre, on se pot vendre i, fins i tot, si se pot publicitar o no. Està tot regulat.

I algú es pot preguntar: per què davant d'este greu problema de salut pública, com ho és la ludopatia, no hi ha solucions urgents damunt de la taula? Per què el ministeri porta anys amb un avantprojecte de regulació de la publicitat en els seus calaixos?

Miren, fa unes setmanes llegíem en *El Confidencial* una possible explicació, que no només haurà passat esta vegada, sinó segur que en altres ocasions: «Las patronales de apuestas pagaron diez viajes a congresos al director del juego». Saben on eren eixos viatges a congressos? Montecarlo, Cartagena de Indias, Lima, San Francisco... ¿I saben què incloïen? Un campionat de golf, degustacions culinàries al voltant d'una fogata, visites a atraccions turístiques. ¿I saben quin és el resultat d'eixes fogates, d'eixe golf, d'eixes visites al paradisos? Que estem en 2019 i encara no s'ha aprovat cap normativa per a frenar la publicitat del joc.

I que en setembre de 2019 Espanya només complix una de les cinc recomanacions que va fer la Comissió Europea en 2014.

Eixos viatges li poden haver eixit gratis al director del joc del govern central, però li han eixit molt cares als joves i a les famílies que patixen la ludopatia.

Per això, senyor president, afortunadament els valencians i les valencianes tenim un govern que sí que treballa per a lluitar contra un problema tan greu dins de les seues competències.

Des de 2008 la llei prohibix rebre publicitat institucional a aquells mitjans que posen publicitat del joc accessibles per a menors. Va ser una proposta de Compromís a la qual es va sumar el Partit Socialista i que vam presentar conjuntament en els passats pressupostos i que està en marxa. Cal aplicar-ho amb contundència.

Poc després va entrar en estes Corts la llei del joc. Una llei que malauradament va decaure perquè es van avançar les eleccions, però no vaig a entrar en eixe tema.

Però sí que entraré en el que hem de fer i què és urgent. És urgent que la llei del joc torne a presentar-se en estes Corts. És urgent perquè necessitem un marc que regule on ara hi ha caos un marc que protegisca on ara n'hi ha desprotecció.

Per això, li propose, senyor president, que en les pròximes setmanes es torne a presentar la llei del joc en este parlament. I li propose a tots els grups de les Corts que treballem...

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyoria.

El senyor Ferri Fayos:

...mitjançant les esmenes –i vaig acabant, senyor president– per a convertir eixa llei del joc en una llei de prevenció i atenció a la ludopatia també.

En definitiva, mentres a l'estat continuem sense govern, nosaltres hem d'actuar. No ens oblidem, vàrem perdre tota una generació...

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies.

El senyor Ferri Fayos:

...per l'heroïna, que no ens passe el mateix amb la ludopatia.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyor Ferri.

Li contestarà el president del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies, senyor Ferri.

El Consell, com sap, és plenament conscient de la necessitat d'aplicar un ventall de mesures per tal de regular una qüestió que vosté ha expressat amb tota claredat, que és una preocupació de la societat –una gran preocupació en estos moments– i hem de donar-li resposta.

Des del govern valencià estem, a més a més, preocupats per l'increment dels abusos relacionats amb el joc. Els experts ens alerten en eixa expansió que hi ha en les apostes i en el joc en línia. I també per l'increment d'estos hàbits patològics entre la població més jove.

Entre 2013 i 2017 s'ha multiplicat per tres les quantitats que valencians i valencianes juguen en aposten, a passar de 101 a 320 milions d'euros.

En la Comunitat Valenciana es juga sensiblement més que la mitjana espanyola, un 10,4 % ha fet apostes esportives, de forma presencial, front al 6,4 % estatal.

Estem parlant d'una situació complexa que, com vosté bé ha dit, afecta a moltes mirades. No només pels problemes després familiars que planteja a les economies domèstiques, també problemes de salut, de salut mental i per l'impacte que també provoca en totes les famílies afectades.

El Consell, per tant, no pot ser indiferent. No és indiferent a esta situació i treballa en diferents fronts per a combatre-ho. Amb mesures normatives i, com vosté ha dit, ja li anuncie que la nova llei del joc les properes setmanes entrarà de nou a este parlament, també en un plantejament d'un enfocament

més assistencial, des de la perspectiva de la creació d'una estratègia valenciana de promoció de la salut i prevenció de les addiccions i sense oblidar una vessant clau, que és la vessant educativa, on des de la conselleria s'està treballant en programes de prevenció, de l'addicció al joc, que s'utilitzen en les escoles valencianes; també, ajudant a les famílies que tenen problemes de ludopatia a través de les entitats representatives.

Com li he dit, per tant, en allò que referencia a la part normativa, el Consell presentarà en breu de nou el projecte de llei, i espere que es millore fins i tot en esta cambra.

Esta llei substituirà a la vigent de 1988 que està molt superada per la nova realitat actual, social, econòmica i tecnològica del sector. La nova norma inclou importants novetats. Una de les més importants és la implantació del control d'accés a peu de carrer d'estos establiments, es tracta d'assegurar que menors i persones amb problemes de ludopatia no puguen accedir lliurement a l'interior dels locals. Incorpora, també, una revisió i enduriment del règim d'infraaccions i sancions; la sanció per l'accés d'un menor a un local de joc serà considerada molt greu i no greu com fins ara, i la multa mínima es duplicarà de 3.000 a 6.000 euros.

La llei preveu que els diners recaptats per sancions es destinen a finançar programes de prevenció i lluita contra la ludopatia gestionats per la conselleria de sanitat. A més, la voluntat del Consell és que al llarg del tràmit legislatiu la norma incorpore la prohibició de situar locals d'apostes en torn als centres escolars, com vosté plantejava.

La llei està feta i té informes adients, la qual cosa permetrà que arribe a esta cambra amb rapidesa per tal de poder incorporar les seues aportacions de tots els grups parlamentaris.

A banda de la llei, este govern ja ha avançat diferents mesures encaminades a lluitar contra la ludopatia. És el cas del Decret 204/2018 que estableix una distància mínima, 700 metres, entre els nous salons de joc. Amb esta norma volem evitar la proliferació de «mini Las Vegas» en la Comunitat Valenciana i previndre situacions d'aglomeració de locals de joc, com ha passat en altres ciutats como ara a Madrid.

Respecte al joc *on line*, saben que la Generalitat no té competències en la seua regulació, que correspon al govern central però, aprofitant l'elaboració per part del ministeri d'hisenda d'un nou reial decret sobre publicitat del joc, hem presentat al·legacions. En elles demanem que es prohibisca incentivar el joc regalant diners per primera aposta i també que persones conegudes, de reconegut prestigi, o que siguen famoses, en definitiva, no puguen publicitar empreses d'apostes.

Més enllà de la part estrictament normativa, el problema de la ludopatia ens obliga a treballar –com dic– en molts àmbits, també naturalment en el sanitari. I ahí l'estratègia valenciana de promoció de la salut i prevenció d'addiccions és fonamental. S'abordarà tant des del punt de vista preventiu com terapèutic i, sobretot, també, afectant a aquells problemes que signifiquen els nous dispositius i les apostes *online* que són en estos moments tan terribles entre els adolescents. Junt amb la conselleria d'educació, també se'ls oferirà als centres escolars programes de prevenció d'addiccions; per exemple, el programa Ludens, orientat a adolescents entre quinze i dèsset anys.

Senyor Ferri, el Consell –com veu– aborda, des de mirades diverses i de forma coordinada, un problema complex que ens afecta a tota la societat i que junts hem d'aconseguir fer possible eixa lluita contra la ludopatia, que és un mal del nostre segle.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, president.

Continuarem amb les preguntes de control.

Ara, la pregunta que formula, en nom del Grup Vox Comunidad Valenciana, la seua síndica, il·lustre diputada Ana Vega.

La senyora Vega Campos:

Muchas gracias, señor presidente.

Señor presidente, muchas gracias por darse cuenta de que las preguntas que se han hecho hasta ahora eran del Grupo Parlamentario Vox, le agradezco el reconocimiento pero espero que ahora las conteste todas de una vez. (*Aplaudiments*)

Nos gustaría que nos contestara cómo va a justificar, cómo justifica usted el gasto de 20 millones en publicidad institucional en los últimos cuatro años y si considera de verdad que, vista la situación económica de la Comunidad Valenciana, era necesario que usted se gastara 43.000 euros en autopromocionarse en una entrevista en la publicación de un periódico inglés.

Muchas gracias.

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà el president del Consell.

El senyor president del Consell:

Senyor president.

Señora Vega, en primer lugar, quiero mostrar mi solidaridad con la portavoz de su partido en Elx que ha sido víctima de una agresión de violencia machista. (*Aplaudiments*) Porque piense lo que piense su grupo, créanme, lo lamento, esto es violencia machista.

Mi gobierno y yo mismo trabajaremos, y lo estamos trabajando desde la vicepresidenta en el pacto contra la violencia de género, trabajaremos desde la máxima apertura para que

este combate sea de todas y de todos, como lo está siendo en la inmensa mayoría de fuerzas políticas y sociales.

En relación a la cuestión que usted plantea, por cierto, en una pregunta que ha tenido un cierto itinerario estrambótico, por decirlo de alguna manera, es que no cumplía ¡nada! Para ser gente de orden pues han demostrado al inicio bastante desorden (*aplaudiments*), pero, bueno, yo creo que ha sido una buena decisión la de la mesa porque no se puede quedar nadie sin expresar su opinión. Pero, respecto a lo que usted ha planteado, es simplemente decirle que es absolutamente falso lo de la entrevista pagada, ¡es falso! Punto final.

Y, en segundo lugar, respecto a la publicidad institucional, tiene como objetivo simplemente comunicar a las ciudadanas y ciudadanos los servicios que presta la administración, así como las informaciones de interés público para facilitar los derechos de los ciudadanos. No hay campañas de autobombo del pasado, lo que estamos haciendo son campañas que tienen que ver con aquello que es fundamental para el interés general. Pero, bueno, eso es lo que estamos haciendo porque la Ley valenciana de publicidad institucional del 2018 blindo este uso como herramienta de todas y de todos.

Pero, ¿usted piensa que no se debe invertir en publicidad institucional? ¿Que no es importante que los ciudadanos tengan acceso a las ayudas? ¿Que no sepan por ejemplo ahora cómo tienen que dirigirse, cómo tienen que actuar? Bueno. ¿Usted está en contra de las campañas contra los incendios, para la protección, para prevenir? ¿Está en contra de esto? Sinceramente, no lo entiendo.

Y le digo una cosa, son 5 millones al año, muchísimo menos de lo que antes gastaba el Partido Popular.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, president.

Té la paraula la síndica del Grup Vox.

La senyora Vega Campos:

Muchas gracias.

Mire, señor presidente, si de verdad es mentira que usted se gastó 43.000 euros en una entrevista en *The Guardian*, ¡queréllese contra los medios que lo están diciendo! ¡Queréllese! (*Aplaudiments*) ¡Ya está bien! Si es mentira, ¡queréllese!

Y, mire, es que por desgracia no esperaba otra respuesta de usted eludiendo otra vez responsabilidades y tirando balones fuera, como siempre. No deja de sorprenderme la forma de hacer política que tiene ustedes, de verdad, no deja de sorprenderme. Por un lado, se erigen como los adalides de los derechos de los ciudadanos, los salvadores de la sociedad, de los colectivos más vulnerables; y, por otro, está la realidad, y es que a ustedes todo esto les importa más bien poco,